

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka (sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z protestu wyborczego J. K. przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Prokuratora Generalnego,

2) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2015 r. do Sądu Najwyższego wpłynął protest wyborczy J.K. kontestujący przeprowadzone w dniu 25 października 2015 r. wybory do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wnoszący protest zarzucił wadliwe sporządzenie spisu wyborców przez Urząd Gminy w B., a w konsekwencji bezpodstawne dopuszczenie do udziału w głosowaniu osób, które „dawno już powinny być wymeldowane z ewidencji ludności w UG w B.”.

Odnosząc się do tego protestu Państwowa Komisja Wyborcza wskazała, że wnoszący protest nie sformułował w nim jakiegokolwiek zarzutu dopuszczenia się

przestępstwa przeciwko wyborom, nie zarzucił naruszenia przepisów Kodeksu wyborczego ani nie przedstawił żadnego dowodu, ani nie uprawdopodobnił, że kontestowany spis wyborców był nieprawidłowo sporządzony, gdyż nie wskazał konkretnych osób, które rzekomo bezprawnie miały zostać umieszczone w tym spisie, który może być ponadto podważany w przedwyborczym trybie reklamacyjnym (art. 22 § 1 i art. 37 § 1 Kodeksu wyborczego), z możliwością zaskarżenia do właściwego miejscowo sądu rejonowego (art. 22 § 5 i art. 37 § 2 tego Kodeksu). W związku z powyższym Państwowa Komisja Wyborcza wyraziła pogląd, że protest powinien zostać pozostawiony bez dalszego biegu na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego. Analogiczne stanowisko zajął Prokurator Generalny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112, powoływanej dalej jako Kodeks wyborczy), przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, co stosownie do wymaga wymienionych w art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego wymaga sformułowania zarzutów oraz przedstawienia lub wskazania dowodów, na których wnoszący protest oparł swoje zarzuty. Oznacza to, że zarzuty rozpatrywanego protestu nie dotyczyły tak określonego zakresu przedmiotowego protestu wyborczego, w którym protestujący nie sformułował żadnego wniosku o unieważnienie przeprowadzonych wyborów z powodu rzekomo wadliwego spisu wyborców, co miałoby wpłynąć na wynik wyborów w nieokreślonym obwodzie ani okręgu wyborczym, w tym na ważność wyborów lub wyboru określonej osoby na posła do Sejmu lub senatora. Powyższe oznaczało to, że zarzuty protestu nie mieściły się w wyżej wymienionych podstawach i przedmiotowym zakresie protestu, o których stanowi art. 82 § 1

Kodeksu wyborczego, a ponadto negatywnie zweryfikowany protest dotyczył sprawy możliwej do zweryfikowania w przedwyborczym trybie reklamacyjnym (art. 22 § 1 i art. 37 § 1 Kodeksu wyborczego), z prawem potencjalnego zaskarżenia do właściwego miejscowo sądu rejonowego (art. 22 § 5 i art. 37 § 2 tego Kodeksu).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy pozostawił protest bez dalszego biegu na podstawie art. 243 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego.